

Nr 23.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror; given Stockholms slott den 4 januari 1929.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

GUSTAF.

Nils Wohlin.

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1930, dock att 19 § i samma förordning skall från och med den 1 juli 1929 i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

19 §.

Generalpoststyrelsen skall — — — att tillgå.

Blanketter till — — — hos tullmyndighet.

Ett exemplar av denna förordning skall hållas tillgängligt för allmänheten å varje postkontor.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 januari 1929.*

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wohlin, anmäler frågan om fortsatt utgörande av stämpelavgiften för pärlor med flera lyxvaror och anför:

»Genom förordning den 11 juli 1919 infördes en särskild stämpelavgift vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Förordningens giltighetstid var begränsad till utgången av år 1920, men genom riksdagens särskilda beslut förlänades förordningen fortsatt tillämpning till och med år 1923.

Efter verkställd utredning inom finansdepartementet framlade Kungl. Maj:t med proposition nr 199 till 1923 års riksdag förslag till ny förordning i ämnet, att gälla under år 1924. Detta förslag skilde sig från den då gällande författningen i huvudsak därutinnan, att kontrollen med avseende å skattens behöriga utgörande i viss mån omlagts. I enlighet med bevillningsutskottets hemställan biföll riksdagen denna proposition, och förordning utfärdades den 17 maj 1923 (sv. förf. saml. 1923: 113).

På förslag av Kungl. Maj:t har riksdagen sedermera med ett år i sänder förlängt giltighetstiden för oförmälda förordning, senast vid 1928 års riksdag till och med den 30 juni 1929.

Ifrågavarande stämpelavgift avser, med vissa undantag, köp, byte och införsel till riket av äkta pärlor och ädla stenar, av föremål, i vilka sådana pärlor och stenar äro infattade, samt av smycken utav guld, silver eller platina. Avgift utgöres för varje föremål, vars värde överstiger 300 kronor, och utgår som regel med 10 kronor, då föremålets värde icke överstiger 350 kronor, och därutöver med 5 kronor för varje ytterligare påbörjat belopp av 50 kronor. Stämpelbeläggningsbesörjes av överlåtaren. Den, som driver handel med föremål, om vilka nu är fråga, skall föra särskild försäljningsbok, vari stämpeln insättes. Eljest anbringas vid överlåtelse stämpeln å avräkningsnota, som skall upprättas av överlåtaren. Vid införsel åsättes stämpeln faktura, konossement, frakthandling eller tullräkning genom vederbörande tullmyndighets försorg. Tillsyn över efterlevnaden av ifrågavarande förordning tillkommer överståthållar-

ämbetet eller länsstyrelse samt utövas genom tillsyningsmän, vilka åt-
njuta arvoden ävensom resekostnads- och traktamentsersättning. Tryck-
ning och försäljning av stämplarna ombesörjes av postverket.

Intäkten av ifrågavarande stämpelavgift kan för åren 1924, 1925, 1926
och 1927 beräknas hava utgjort respektive omkring 67,000, 63,000, 75,000
och 72,000 kronor. Enligt en för år 1928 verkställd uppskattning läser
intäkten under nämnda år knappast hava överstigit 65,000 kronor. Här-
vid är att märka, att den ojämförligt största delen av försäljningen kom-
mer på Stockholm, Göteborg och Malmö. Stämpeluppbörden genom tull-
verket vid införsel av lyxvaror, därvid bland annat handlandenas egen
import för sin rörelse är undantagen från beskattning, har varit obetydlig.
Jämväl näringsidkarna emellan fördelar sig försäljningen av ifrågavarande
lyxföremål synnerligen ojämnt. Av de till ett antal av omkring 75 i
Stockholms stad förekommande försäljare, som enligt förordningen anmält
sig idka handel med dylika föremål, torde sålunda allenast ett tjugotal
försälja stämpelpfiktiga föremål i någon omfattning av betydelse.

För kontrollen över stämpelavgiftens behöriga utgörande finnas för när-
varande inemot ett femtiotal tillsyningsmän, vilkas arvoden belöpa sig till
omkring 10,800 kronor om året. Härtill kommer resekostnads- och trakta-
mentsersättning, som, såvitt kunnat utrönas, i det hela torde uppgå till
jämförelsevis ringa belopp. Kostnaden för tryckning av stämplarna är
obetydlig; för försäljningen av stämplarna förekomma icke några särskilda
utgifter.

På sätt jag förut i dag anfört i sammanhang med beräkningen av stäm-
pelledelsintäkten under budgetåret 1929/1930, har jag förutsatt, att ifråga-
varande förordning förlänas fortsatt giltighet under nästkommande bud-
getår. Emellertid torde, vid bifall till härom framställt förslag, i förord-
ningen böra vidtagas en mindre ändring.

I 19 § tredje stycket av förordningen föreskrives nämligen, att ett
exemplar av densamma skall hållas tillgängligt för allmänheten å varje
stämpelförsäljningsställe. Jämlikt av generalpoststyrelsen utfärdade be-
stämmelser försäljas stämplarna av förevarande slag å rikets samtliga post-
anstalter, i följd varav varje sådan måste förses med exemplar av förord-
ningen och ändringar i eller tillägg till densamma.

I skrivelse den 24 februari 1928 har generalpoststyrelsen hemställt, att
såväl nämnda föreskrift i 19 § som liknande bestämmelser i stämpelför-
ordningen och i förordningen angående en särskild stämpelavgift vid köp
och byte av fondpapper måtte ersättas med stadganden av innehåll, att
exemplar av förordningarna i fråga skulle hållas tillgängliga endast å
postkontoren. Postexpeditioner och poststationer syntes nämligen utan
olägenhet kunna undvara dylika, och genom den ifrågasatta förändringen
skulle ernås besparing i såväl arbete som kostnader. Antalet postan-
stalter utgjorde nämligen 3,776, av vilka endast 237 vore postkontor.

Enligt beslut vid 1928 års riksdag vidtogos i enlighet med generalpoststyrelsens förslag ändringar i stämpelförordningen och i fondstämpelförordningen men däremot icke i nu ifrågavarande förordning, beroende därpå, att riksdagen redan innan förslaget avgivits fattat beslut om fortsatt tillämpning av sistnämnda förordning.

I överensstämmelse med de sålunda redan vidtagna ändringarna i stämpelförordningen och fondstämpelförordningen torde den nuvarande bestämmelsen i 19 § tredje stycket av nu ifrågavarande förordning böra ersättas med en föreskrift, att ett exemplar av förordningen skall hållas tillgängligt för allmänheten å varje postkontor.»

Föredraganden uppläser härefter ett inom finansdepartementet upprättat förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställer förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Svante Ericsson.